

troer jeg ikke, at man behøver noget særligt Kjendskab til Landeindomme eller Skove, for at see, at Indtægten er langt mindre, end den burde, eller i alt Fald vilde være, naar disse Eiendomme bleve stillede til Auction og gik over til private Eiere. Foruden at der vilde opnaaes en højere Indtægt, vilde der tillige opnaaes den Fordeel, som jeg sætter ligesaa stor Priis paa, at privat Driftighed og Omhu for at fremme sit eget Vel vilde give disse Eiendomme et højere Opvning, end det er muligt under Statens Bestyrelse at give dem. Jeg skal ikke have den dristige Tanke, at man skulde sælge de saakaldte store Statskove eller større Skovstrækninger, men, hvad der er blevet ytret af de ærede Medlemmer, som have talt, synes Altsammen at gaae ud paa det Hensigtsmæssige i til gode Priser at stille sig ved de saakaldte p r e d t e Skovdistricter, hvorved Bestyrelsen af det Hele jo efterhaanden vil blive mere og mere simpel og indskrænket. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de saa Landeindomme, som Staten endnu eier her i Landet, vistnok passende kunne afhændes, og det synes jo at være en temmelig almindelig Tro, at Conjunctionerne for tiden ere meget gunstige for at sælge, saavel disse Eiendomme som de saakaldte mindre Skovstrækninger. Det var vistnok ikke umuligt at give ganske gode Grunde, hvorfor netop dette har skulde være at ansee for at være temmelig heldigt til at iværksætte saadanne Salg. Jeg kan ikke nægte, at Indtægterne af de Landeindomme, der endnu ere tilbage, synes at være paasædende ringe i Forhold til den Værdi, jeg har hørt disse Eiendomme blive anslaaede til. Der er endeel af Domainerne, som vi især, troer jeg, maatte ønske, at Ministeriet vilde søge afhændet, og det er de saakaldte augustenborgske Eiendomme, hvorfor Staten har udsædt Forskrivninger af over 3 Millioner Rd. Disse Eiendomme ere, efter Alt, hvad jeg har været istand til at erkjendige mig derom, fortrinligt stikede til Bortsalg; jeg veed Folk, som nøie kjende dem, og endog have med deres Bestyrelse at bestille, og som udtrykkelig udhævede, at der ikke vilde være Noget tilhinder for at realisere dem end ogsaa til en højere Capital end den, Staten har forskrevet sig for. Vi undgaae derved

maaskee ogsaa med Tiden at komme til at tabe ved den hele Entreprise, hvilket navnlig ved denne Omsetning vilde være af særdeles stor Ubehagelighed, men vi indskrænke ogsaa derved endeel af Bestyrelsen. Jeg maa tillige bemærke, at vi endnu skyde i Pantegæld ikke saa lidt i disse Eiendomme og for en Deel af samme svære en højere Rente, end Private give paa lignende Sikkerhed. Jeg troer derfor, at alle Hensyn tale for, at man skal benytte Diebliffet til at faae solgt ogsaa denne Deel af Domainerne. Den høitærede Finansminister har ikke givet noget Svar paa den Hensynstilling, der er gjort, om at forsøge Salg af den saakaldte Sidningefford, som aarlig har kostet Staten saamange Penge, og med Hensyn til hvilken det vel kunde være værd at tage under Overveielse, om man ikke hellere end at beholde den skulde see at faae en privat Mand til at kjøbe den, selv om det var til en tilsyneladende noget ringe Priis. Jeg skal endnu kun bemærke, at der er fremkommet en Uttring fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Opfermann), som især synes at maatte have en betydelig Vægt, naar der tales om Anbefaling til at sælge visse Dele af Statens Eiendomme, og det er, at han paa en Maade har budt en Fjerdedeel mere for disse Eiendomme, end de nu repræsentere ved den Nettoindtægt, som de give, og dette synes dog at være en ganske god Grundvold at gaae ud fra ved Forsøg af Salg af disse Eiendomme.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) (Bet. 5. b.) I. A. 6. Finansministerens Forslag, tiltraadt af Udvalget: I Anledning af Sidningeffords Inddæmning forhøies Udgiften med 10,100 Rd., hvorved Overskuddet formindskes med samme Sum.

vedtoges eenstemmt med 73 Stemmer.

2) Finansministerens Forslag, tiltraadt af Udvalget: I Anledning af Fredriksgaves Salg blive følgende Forandringer at foretage: